

Služka
z Fairbourne Hall

JULIE KLASSENOVÁ

Služka
z Fairbourne Hall

Služka
z Fairbourne Hall

JULIE
KLASSENOVÁ

Copyright © 2015 by Julie Klassenová

Originally published in English under the title

Maid of Fairbourne Hall

by Bethany House,

a division of Baker Publishing Group,

Grand Rapids, Michigan, 49516, U.S.A.

All rights reserved.

Citáty zo Svätého písma: *Biblia*. Slovenský ekumenický preklad.

Banská Bystrica: Slovenská biblická spoločnosť, 2008.

Slovenské vydanie:

Copyright © i527.net s.r.o.

www.i527.net

ISBN 978-80-971448-9-0

Vo všetkých svojich predošlých románoch
som medzi postavy zahrnula
aj láskavú alebo ochotnú tetu.
Azda je to preto, že ja sama som požehnaná
takými výnimočnými tetami.
Preto túto knihu venujem im – svojim tetám:
Carol, Madeline, Barbare, Sharon a Lou.
A Lile, kdekoľvek sa už nachádzaš.

„*Nesúďte podľa vzhľadu...*“
– Ježiš Kristus

*Jedinou šľachtičnou, o ktorej sa vedelo,
že sa vydávala za slúžku, bola v roku 1786
Georgiana, vojvodkyňa z Devonshire.*

– Giles Waterfield a Anna Frenchová: *Below Stairs*

1. kapitola

LONDÝN, AUGUST 1815

A teraz mi číta už aj listy...

Margaret Elinor Macyová sedela pri svojom toaletnom stolíku a srdce jej prudko bilo. V zrkadle spod tmavých kučier svietila bledá tvár a jasnomodré oči odrážali znepokojenie. Pohľadom prešla zo svojho odrazu na list v rukách. Pečať bola zlomená a neúspešne znovu zatlačená. Matkin nový manžel jej očividne začal kontrolovať poštu – asi sa bojí, že ďalšia pozvánka, ktorú dostane, nebude na bál, ale na ukrytie sa v inom dome, kde bude mimo jeho dosahu a moci.

Už to bolo dosť zlé, že ju lokaj sledoval, kamkoľvek sa pohla, či si situácia sprievod sluhu vyžadovala alebo nie. Navyše, pred hodinou požiadala o dovoľenie vziať si tetin perlový náhrdelník, no dočkala sa odmietnutia.

„V noci sa po uliciach potuluje priveľa zlodějov,“ povedal Sterling Benton aj napriek tomu, že Margaret a jej matka predtým zvykli nosievať svoje vzácnejšie šperky.

Sterling zamkol do trezoru – „do úschovy“ – takmer všetky macyovské vzácnosti. Margaret sa potajme domnievala, že niektoré klenoty predal a zvyšné ukryl, aby si nimi nemohla vykúpiť cestu preč z domu.

Už dávno jej prestal poskytovať akékoľvek vreckové s vysvetlením, že finančná situácia je napätá. Možno to aj bola pravda, no Margaret vedela, že Sterling má iné dôvody, prečo sa usiluje o to, aby ostala závislá na ňom a jeho peniazoch. Hoci Margaret mala čoskoro od svojej pratety zdediť veľký majetok, v tejto chvíli si nemohla dovoliť kúpiť ani len vlásenku, nieto ešte cestu kamkoľvek.

Opäť sa zadívala na svoj bledý odraz v zrkadle. Netešila sa na bál u Valmoresovcov, hoci kedysi veľmi obľubovala maškarné bály. Zbožňovala masky, tajomstvá, možnosť flirtovať skrytá za škraboškou, predstierajúc, že je niekým, kým nie je. Už niekoľko týždňov plánovala, ako sa objaví v kostýme dojičky a potom sa formálne predstaví v šatách vojvodkyne z Queensberry, čím rozzúri zástup dám preoblečených za slúžky. Vedela, že v ten večer nebude jedinou „dojičkou“ v sále.

Jej účes predstavoval spleť tmavých vlasov vypnutých vysoko na hlave s dvomi dlhými špirálovitými kučerami, ktoré jej splývali po oboch stranách krku. Teraz ale o svojom účese pochybovala. Mala potešenie z predstavy, ako bude klamať ostatných hostí do chvíle, kým sa masky v polovici bálu neodhalia. V tejto chvíli sa jej však samotná myšlienka na kostýmy zdala frivolná. Okrem toho, tmavé vlasy jej nepristanú.

Zodvihla ruku a strhla si parochňu z hlavy.

„Joan!“ zvolala príkro.

Odkedy Sterling prepustil Margaretinu komornú, nižšia slúžka pribrala aj povinnosti komornej mladej slečny. Skúsená komorná jej matky, slečna Durandová, bola zaneprázdnená upravovaním matkiných vlasov. Margaret ohrnula nos. Ako keby záležalo na tom, ako vyzerá vydatá žena. Jej budúcnosť nezávisí od toho, či bude dnes večer najkrajšia.

Joan, štíhla praktická slúžka vo veku okolo dvadsaťpäť rokov, sa ponáhľala priniesť čipkovaný čepiec a plášť, ktorý vyhladila. Zakopla o zhúžvaný župan, ležiaci na koberci, kde ho Margaret nechala pohodený. Prečo ho Joan nezodvihla?

„Dávaj pozor!“ vystekla na ňu Margaret. „Neznič mi plášť alebo čepiec.“

„Áno, slečna.“ Keď sa Joan narovnávala, v očiach sa jej zablysko podráždenie.

Nuž, môže si za to sama. Napokon, poriadok v izbe a starostlivosť o Margaretine šaty je Joanina práca.

„Potrebujem, aby si mi upravila vlasy,“ povedala Margaret. „Rozhodla som sa, že si parochňu nevezmem.“

„Ale...“ Slúžka si zahryzla do pery a vzdychla. „Áno, slečna.“

Joan najskôr vyčesala Margaretine plavé vlasy do pevného uzla a zakryla ich parochňou. Teraz bude potrebovať vlasy odopnúť, natočiť, znova povypínať na temene a zopár kučier na spánkoch tak, aby skrášlili Margaretinu trochu okrúhlejšiu tvár. Dúfala, že obyčajná chyžná túto úlohu zvládne. Nazdávala sa, že jej bude musieť vysvetliť postup.

Samotná Margaret sa celkom šikovne naučila upravovať vlasy svojej sestry. Vlastne jej to spôsobovalo radosť. Našťastie, Caroline ešte „nebola uvedená“ a bálu sa nechystala zúčastniť. Ináč by tri macyovské ženy nikdy neboli hotové včas.

Joan uvoľnila uzol a začala trochu prudšie, ako bolo potrebné – pomyslela si Margaret – česať jej plavé kadere.

„Jemne, Joan. Netúžim oplešivieť.“

„Áno, slečna.“

Margaret často pripomínali, že jej plavé, zlatisté vlasy sú to najkrajšie, čo má. Nemôže ich v túto noc nad všetky noci predsa zakryť. Bude musieť pozbierať všetok pôvab, ak má mať jej plán nejakú šancu na úspech.

Margaret vstúpila do miestnosti v jednoduchých modrých šatách so zásterou a škraboškou. Na žiarivých vlasoch mala drobný čipkovaný čepiec a v ruke vedierko na mlieko. Rozhliadla sa po tanečnej sále, zámerne pritom ignorujúc mladého muža po svojom boku.

Bohyňa Diana sa zabávala so sultánom v turbane a splývavej róbe. Egypťania s diadémami – klenotmi, ktoré im zdobili čelá – tancovali s cigánkami. Manželka pána Puncha¹ sa rozprávala so žobrákmi. Niektorí ľudia obetovali anonymitu v prospech atraktívnosti. Iných, zvlášť tých, ktorým tvár zakrývali všadepřitomné škrabošky a plášte s kapucňou, sa rozpoznať nedalo. Veselá hudba, pestré kostýmy, smiech a vtipkovanie vytvorili karnevalovú atmosféru. Tento pocit žoviálnosti však nepohltil Margaret, a ani v najmenšom nezmiernil jej úzkosť.

Zbadala ho na opačnej strane tanečnej sály a svaly sa jej napli – ako keď sa svižná mačka zameriava na svoju korisť. Aj napriek tomu sa však obávala, že ona bude tá, kto ostane zranený.

Lewis Upchurch mal cez jedno oko prelepenú švihácku záplatu, no inak v peknom večernom odevu vyzeral dokonale

---

¹ *Punch a Judy* je tradičné obľúbené bábkarské predstavenie, v ktorom vystupuje pán Punch a jeho manželka Judy. V Británii sa objavilo v 17. storočí (pozn. prekl.).

uhladene. Mal na sebe čierny frak, bielulinkú vestu a viazanku, pantalóny po kolená a vyleštené topánky. Rozprával sa s nejakým mužom a ženou. Margaret v mužovi spoznala Lewisovho priateľa Piersa Saxbyho. S trojrohým klobúkom a šatkou veľmi pripomínal jednu z rytín Čiernej brady alebo iných legendárnych pirátov. Margaret poznala Saxbyho sestru Laviniu. Chodili spolu do školy. Možno by mohla k trojici pristúpiť a ako zámienka jej poslúži záujem o Laviniu.

Musí však postupovať opatrne. Lewis Upchurch je možno dobrým úlovkom, no určite nie ľahko dosiahnuteľným a ona si teda rozhodne nie je istá svojou schopnosťou uloviť ho. Na krátky okamih zostala stáť, ohromená vlastnou vypočítavosťou.

Keď sa pred pár rokmi dozvedela o dedičstve, ktoré dostane na svoje dvadsiate piate narodeniny, myslela si, že sa nepotrebuje vydávať. Prateť Josephine, ktorá sama bola starou dievkou, sa o to postarala. Margaret si povedala, že sa nebude ponáhľať. Buď sa vydá z lásky alebo vôbec. Keď sa však ten odporný muž po jej boku rozhodol prekaziť jej plán, bola ochotná pristúpiť na kompromis. Nikdy si nevezme muža, ktorý sa jej hnusí, ale mohla by sa vydať za šarmantného, dobre vyzerajúceho Lewisa Upchurcha. Kedysi bola doňho šialene zamilovaná. Dokonca odmietla jeho brata v nádeji, že získa jeho. A Lewis, ako verila, ju obdivoval. Rozhodne s ňou koketoval.

Potom však umrel jej milovaný otecko a Margaret stratila záujem o Lewisa Upchurcha aj o spoločnosť vôbec. Vyše roka ostávala doma a trúchlila. Keď túto sezónu opäť vstúpila do spoločnosti, Lewis jej znovu občas prejavoval náklonnosť, nič však z toho nevzišlo. Je už príliš neskoro?

Margaret zatlačila plecيا dozadu, sňala si masku a pozbierala všetko odhodlanie. Získať ponuku k sobášu od Lewisa Upchurcha bolo jej poslednou nádejou, jediným plánom ako

uniknúť z Bentonovho domu a desivej pasce, ktorú jej Sterling a jeho synovec nastražili.

Ako keby svoje myšlienky a úmysly aj nahlas povedala, mladý muž vedľa nej stuhol. Letmo pozrela na Marcusa Bentona a zistila, že sleduje smer jej pohľadu na opačný koniec miestnosti. Široké mačacie oči sa mu zúžili. Pozrel na ňu a ústa sa mu pod malým vyhrnutým nosom roztiahli do samolúbneho úsmevu. Nebol to vysoký muž, možno len o pár centimetrov od nej vyšší. Krátke strapaté vlasy mal stočené do čela, aby vyzerali ležérne. No Margaret vedela, že jeho komorník strávil pol hodiny, kým mu ich upravil. Kedysi považovala Markusa za pekného, ... kedysi.

Chytil ju za rameno, ale ona jeho ruku striasla. Zhlboka sa nadýchla. Vkročila na tanečný parket, ktorý sa medzi tancami vyprázdnil. V prednej časti miestnosti hudobníci oddychovali pri punči a pive a smiali sa jeden na druhom. Lewis Upchurch stál priamo pred Margaret, otočený k pánovi Saxbymu a žene, ktorú nespoznávala. Rovnako ako Margaretina, aj jej tvár bola odhalená. Oblečenú mala priliehavú róbu gréckej bohyne Diany. Margaret by radšej hovorila s Lewisom osamote, ale netrúfala si čakať. Jej odvaha by ju inak zaiste zradila. Snáď sa dvojica jeho spoločníkov ospravedlní a nechá ich samých.

Margaret si dodala odvahu pripomenutím si mimoriadneho záujmu, ktorý jej Lewis prejavil v minulosti. Vyhľadával ju, aby s ňou mohol tancovať, sprevádzal ju na niekoľkých večierkoch a ako si etiketa vyžadovala, nasledujúce dopoludnie sa zastavil na krátku návštevu. Lewis bol prívetivý a pozorný, nehovoriac o jeho mučivej kráse. Nikdy ju však o ruku nepožiadala. Azda ho patrične nepovzbudila. Napokon, ona sa do manželstva neponáhľala.

Až doposiaľ.

Okrem Marcusa Bentona jej ponuku na sobáš dal len jediný muž pred dvomi rokmi, ešte predtým ako sa Lewis vrátil

zo Západnej Indie a poplietol jej hlavu. Spomienka na jej chladné, strohé odmietnutie Nathaniela Upchurcha, Lewisovho mladšieho brata, v nej ešte stále vzbudzovala pocit viny. Nathaniel by si ju bol vtedy vzal, no ona zabila všetky city, ktoré k nej prechovával. Potom však bol takmer dva roky na ďalekom Barbadose, kde namiesto Lewisa spravoval rodinné záležitosti týkajúce sa cukru. Ešte aj Nathaniel – plachý, bledý, horlivý mladší syn v okuliaroch – by bol lepším osudom ako Marcus Benton.

Keď sa Margaret približovala k trojici, usmiala sa. Dúfala, že si nik nevšimol jej bezočivý príchod. Chcela pritiahnuť Lewisovu pozornosť a s nádejou očakávala, ako sa mu rozžiari tvár, keď ju uvidí. Zastala pred nimi a Lewis sa poohliadol. Jej zjav však jeho výraz nerozjasnil. Tmavé oči mu zatienila opatrnosť, aspoň tak si to v rozpačitosti vysvetlila. *Len sa netvá príliš dychtivo*, napomenula sa. Muž ako Lewis Upchurch je zvyknutý na zúfalé ženy alebo ich zúfalé matky, ktoré sa mu hádžu k nohám. Musí byť opatrná.

„Dobrý večer, slečna Macyová,“ pozdravil ju zdvorilo.

Kývla hlavou a potom vyčarila čo najokúzľujúcejší úsmev – aspoň v to dúfala – na jeho priateľa. „Dobrý večer, pán Saxby. Možno si ma nepamätáte, ale chodila som do školy s vašou sestrou Laviniou.“

Piers Saxby bol od Lewisa o pár rokov starší a mal trochu nevýraznú tvár. Stále však svoj zovňajšok prikrášľoval nástrahami šviháckeho mladíka: vyberaným oblečením, lorňonom a tabatierkou.

Saxbyho ľahostajné oči sa rozžiarili. Ak už nie záujmom, tak aspoň rozpoznaním. „Ach, slečna Macyová, samozrejme. Spomínam si, že Lavinia sa o vás skutočne zmienila.“ Uklonil sa a Margaret urobila pukerlík sebavedomo predvádzajúc svoje ženské krivky. Dúfala, že sa Lewis pozerá.

Ale keď dvihla zrak, jej nádej zhasla. Lewis už obrátil pozornosť k žene, ktorá stála vedľa neho. Nádhernej žene!

Lewis Upchurch akoby vycítil jej pohľad, odkašlal si a zo slušnosti povedal: „Slečna Macyová, poznáte pôvabnú slečnu Lyonsovú?“

Margaret sa otočila k očarujúcej brunetke. „Ešte som nemala to potešenie.“

„Tak teda dovoľte, aby som vás zoznámil. Slečna Barbara Lyonsová, predstavujem vám slečnu Margaret Macyovú. Myslím, že poznáte jej nevlastného otca Sterlinga Bentona, však?“

Tmavé oči mladej ženy sa rozžiarili. „Presne tak. Je to neobyčajne pekný a šarmantný muž, nemyslíte, slečna Macyová? Nuž, ak by bol mojím nevlastným otcom, nikdy by som neodišla z domu.“

Margaret potlačila štipľavú poznámku, ktorá jej rozpaľovala hrdlo a nasadila falošný úsmev. „V skutočnosti na pána Bentona nehľadím ako na nevlastného otca, pretože keď sa oženil s mojou matkou, bola som už dospelá.“

„Presne tak, slečna Macyová,“ usmiala sa Barbara Lyonsová. „Keby som bola vami, tiež by som na takého muža nehľadela ako na nevlastného otca.“

Margaret sa zachvela pri takej narážke.

„Iste si vychutnávate život v nádhernom dome pána Bentona v Berkeley Square,“ dodala žena.

Margaret si všimla, že ani ona, ani Saxby neprejavili štipku ochoty nechať ich s Lewisom samých.

„V podstate mi chýba vidiek,“ odvetila Margaret. „A odkiaľ pochádzate vy, slečna Lyonsová?“

„Ach, slečna Macyová, musíte nás ospravedlniť,“ prerušil ju Lewis Upchurch, „pretože tuto slečna Lyonsová mi sľúbila nasledujúci tanec a hudobníci sa už schystávajú hrať.“

„Och... samozrejme,“ zaváhala Margaret, ktorá rozčarovane spozorovala, že sa na svoje miesto vrátil zatiaľ len jeden

hudobník. „Hm... prajem vám príjemný tanec.“ Opäť sa uklonila a zvrtila sa na odchod.

Nebola to *ignorácia*, ale veľmi sa to k nej približovalo. Líca jej horeli, keď kráčala k dverám, snažiac sa nenáhliť. Dúfala pritom, že dav hemžiacich sa hostí nepostrehol jej poníženie. A že si ho nevšimol ani Marcus Benton.

Vykĺzla z tanečnej sály a cez predsiň sa ponáhľala do salóna, ktorý bol v ten večer dámskou šatňou. Našla tu svoju priateľku Emily Lathropovú. Práve si uväzovala okolo pliec plášť a na zápästie v rukavičke si zavesila kabelku.

„Emily, aká som šťastná, že ťa vidím! Už odchádzaš?“

„Áno. Mamičku bolí hlava a chce ísť domov.“

„Náhodou presne po tom túžim aj ja. Mohli by ste ma, prosím, odviezť?“

„Pravdaže. Ale istotne by tvoja rodina –“

„Ach... Bentonovci si ešte neželajú odísť a nerada by som im pokazila večer.“ Margaret predstierala nenútený tón.

Emily sa dotkla jej ramena a v očiach sa jej zračilo znepokojenie. „Vieš, že ťa nemôžu prinútiť, aby si sa zaňho vydala.“

Margaret zdvihla jedno obočie. „Nemôžu? Beriem ťa za slovo.“ Vzala si šál a nasledovala priateľku do predsiene.

Hluk v tanečnej sále ich prilákal k dverám. *Tresk! Vrzg* – drevo o drevo.

Po dlážke sa šmykla prevrátená stolička. Hudba stíchla, len jedny husle protestne zaškrípali. Hudobníci jeden po druhom spustili nástroje a tanečníci sa rozpáchli.

Emily schmatla Margaret za zápästie a vtiahla ju dnu. Margaret sa bránila. Nechcela, aby ju niekto videl oblečenú na odchod, no Emily to nevnímala a pristúpila bližšie. Obe natiahli krky, aby ponad mužské hlavy a dámske perá zistili príčinu rozruchu.

Obkolesení obozretným, no zvedavým davom stáli dvaja muži. Hrude mali vypnuté a dlane zovreté do pästí. Vysokí

a tmavovlasí, Lewis Upchurch otočený tvárou k nim. Jeho pekná tvár iskrila podráždením. Margaret si na okamih pomyslela, že tým druhým mužom je Piers Saxby, urazený pozornosťou, ktorou Lewis zahŕňal slečnu Lyonsovú. Ale potom si uvedomila, že Saxby mal na sebe večerný odev a trojrohý klobúk, zatiaľ čo muž oproti Lewisovi má oblečené krátke nohavice z jelenice, vysoké čížmy a jazdecký kabát.

„Mal by si ísť domov,“ zavrčal muž.

Lewis sa uškrnul. „Aj ja ťa rád vidím.“

„Ihneď.“

Margaret sa do zorného poľa dostal mužov profil – čierna brada zakrývala jeho črty – pripomínal piráta väčšími než Saxby.

„Pokoj, pokoj, Nate. Tieto spôsoby si sa naučil v Západnej Indii?“

Margaret zalapala po dychu. To nemôže byť pravda!

„A čo tvoje spôsoby?“ provokoval ho druhý muž. „Azda ti otec nenapísal a nepožiadal ťa, aby si sa vrátil domov k svojim povinnostiam?“

Nathaniel Upchurch. Nemohla tomu uveriť. Jeho bledá tvár, chudá postava, nerozhodný postoj a okuliare – to všetko bolo preč. Pod jeho žaketom sa teraz napínali široké ramená a priliehavé kožené nohavice obkresľovali svalnaté nohy. Nmoderná čierna brada zdôrazňovala výrazné líčne kosti a dlhý nos. Pokožka mala zlatohnedú farbu a nepoddajné vlasy miestami vybočovali zo svojich cestičiek. Ešte aj hlas mu znel inak – hlbšie, drsnejšie – no aj napriek tomu jej stále pripadal dôverne známy.

Lewis sa zaškeril. „Plním si svoje povinnosti. Reprezentujem svoju inak nudnú rodinu počas dôležitej spoločenskej sezóny.“

Nathaniel sa rozhlíadol okolo seba, akoby si len teraz uvedomil, že majú divákov. „Pôjdeš so mnou von, aby sme si mohli pohovoriť osamote, alebo ťa odvláčiem?“

„Môžeš to skúsiť.“

Vo chvíľke nepozornosti Nathaniel schmatol Lewisa za rameno a ten sa pod silou trhnutia zakolísal.

Emily, ktorá stála vedľa Margaret, zašepkala: „Je to Nathaniel Upchurch?“

Margaret prikývla.

„Veľmi sa zmenil. Keby sa nehádal so svojím bratom, nespoznala by som ho. Vyzerá, nuž, takmer ako divoch, čo myslíš?“

Margaret sa opäť zmohla len na stárpnuté prikývnutie.

„Keby som nevedela, kto to je, pokladala by som ho za piráta.“ Emily sa zhlboka nadýchla. „Možno ním je! Možno *on* je Pirát Básnik, ktorého sú plné noviny.“

Margaret sotva vnímala priateľkino fantazírovanie. Mysleť jej zastrel obraz Nathaniela Upchurcha z minulého stretnutia. Veľké utrápené zelené oči za zamazanými okuliarmi. Poklesnuté kútiky tenkých pier. Zronený.

Lewis znovu získal rovnováhu a vyslobodil si rameno. „Pusť ma, ty ľudoop.“

Nathaniel zareagoval na urážku a vrazil bratovi pästou do sánky.

Medzi zmeravenými hosťami sa rozliehali vzdychy a výkriky, ktoré rozpaľovali bratov a umocňovali tieto rozvášnené momenty.

Margaret si neuvedomila, že tiež vykrikla, až kým sa Nathaniel neotočil jej smerom.

Chvíľku tam nehybne stál, jednou rukou zvieral bratovu viazanku, druhú mal zovretú v päšť. Naprieč celou miestnosťou si pozreli do očí. Pri jeho prenikavom pohľade sa musela zhlboka nadýchnuť. Nie, nebola v ňom láska ani túžba, ale neskrývaný odpor. Tenké pery sa mu skrivili do zachmúrenej grimasy, ktorá mu na tvári sformovala jastrabí nos.

Ak sa Margaret dotklo Lewisovo nedávne ignorovanie, Nathanielova reakcia bola oveľa bolestivejšia, aj keď medzi

nimi nepadlo jediné slovo. Presne, ako sa obávala. Nikdy jej neodpustil a nemôže vystáť ani len pohľad na ňu.

Margaret sa otočila, chytila Emily za ruku a ťahala ju preč.

„Aký surovec!“ ochkala Emily. „Nie si rada, že si ho odmietla?“

Margaret *pocítila* úľavu. Vyzeral tak zúrivo! Nikdy predtým jej nenaháňal strach, a ani by jej nepadlo, že je schopný násilia.

Zastavila sa len na okamih, aby pošepkala matke do ucha, že ju Lathropovci odvezú domov. Nestihla namietajúť, lebo Margaret už vychádzala von. Matka bola z bitky taká rozrušená, že bez záujmu prikývla. Sterling stál niekoľko metrov ďalej a sústredene sledoval, ako štyria hostia v uniformách vyvádajú bratov Upchurchovcov z miestnosti.

*Vydatá žena nemohla vlastníť majetok, podpisovať
úradné dokumenty, či uzavrieť dohodu ani nechať
si plat pre seba.*

– Právna náuka o stave vydatej ženy, *English Common Law*

2. kapitola

Počas krátkej jazdy do Berkeley Square Emily opisovala svojim rodičom priebeh bitky, no Margaret mlčala. Myslela mala zamestnanú prehrávaním si znepokojujúcich obrazov, rušivých spomienok a totálne bezcieľneho zlyhania. Nič jej nevyšlo!

Honosný koč zastavil pred vysokým radovým domom Sterlinga Bentona. Margaret sa poďakovala Lathropovcom a popriala im dobrú noc. Paholok jej pomohol vystúpiť a potom vykročila k hlavnému vchodu. Keď ju lokaj v livreji videl prichádzať samotnú, neušlo jej, ako zvrátil obočie. Možno sa bál, že ho Sterling obviní z toho, že si svoju povinnosť strážneho psa nevykonáva dobre.

Margaret preplávala okolo poskoka, na pozdrav len jednoducho kývla hlavou. Prešla cez predsieň a skôr než začala vystupovať po schodoch, zodvihla si sukňu, aby sa nepotkla.

Šťastne dorazila na tretie poschodie, po špičkách pricupkala ku Gilbertovej spálni a nakukla cez otvorené dvere. Keď